

HISTORIE BESEDY

Kulturní spolky
na přelomu 20. století

Několik slov úvodem

Tímto plátkem bych vám chtěl přiblížit bohatou kulturní historii tohoto místa, hlavně v jejích počátcích.

Nově jsem otevřel restauraci v červenci roku 2017. Uchvátila mě historie místa i mnohé příběhy, které se milerád dovídám pozorným nasloucháním místních obyvatel a pamětníků. Hodně opotřebovaná, předchozím režimem v mnohém zprzněná, ale i přesto nádherná architektura této budovy vše jen podtrhuje. Moc mě těší, že mé rodné město Brno je s tímto krásným krajem hodně propojeno a navzájem si předávali mnohá pozitiva. Věřím, že tato spolupráce bude pokračovat i nadále, s přispěním i mé maličkosti.

Budeme moc rádi, když jakkoliv podpoříte vznikající snahu o záchranu a obnovu historické budovy spolku Beseda.

Především chci poděkovat Ondřeji Hrabinovi, který mi svou podrobnou a moc pěkně napsanou bakalářskou prací usnadnil hledání a sepisování historie spolku Beseda Dobrovský i jiných spolků působících v této budově. Tuto práci zveřejňuji na dalších stránkách této brožury.

Dále chci poděkovat všem těm, co mi svou
pozitivní energií a zájmem dávají sílu
k pokračování v původním poslání tohoto místa.

A naštěstí vás není málo!

Děkuji...

Beseda Dobrovský

Vznik spolku Beseda Dobrovský nebyl jednoduchý. První pokus o založení spolku se stal v roce 1865, kdy ve městě působil farář Neděla s kaplanem Tomáš Šmídem, který byl plný národního cítění a vlastenectví. Toho roku svolal kaplan Šmíd občany do městského pivovaru, kde mělo dojít k založení spolku. Přihlásilo se mnoho členů, byly vypracovány stanovy a poslány ke schválení, ovšem kvůli vlivu německých obyvatel, kteří měli ve vedení města starostu Franze Bratmanna st. a nepřáli si založení ryze českého spolku, byly tyto snahy zmařeny a kaplan Šmíd byl okamžitě přeložen do jiného města. Po tomto pokusu se snahy na pár let přerušily, ovšem v roce 1869 se opět obnovilo úsilí pro vznik tohoto spolku. Farářem se nově stal František Žák, se kterým spolupracovali dva mladí kaplani František Kvasnička a Ondřej Látal. Společně vypracovali provolání k občanům města a celého okolí k založení prvního českého spolku ve městě. Ustavující schůze byla svolána 26. září 1869 do městského pivovaru a zde po nadšené řeči kaplana Látala byl založen spolek „Beseda Dobrovský“. Stanovy spolku, které byly přijaty o rok později, navrhl podle stanov podobného spolku v Napajedlích kaplan P. Kvasnička.

Z 80 přítomných se za členy spolku přihlásilo 43 občanů. Předsedou byl zvolen nový městský starosta Jan Šuchma, místopředsedou kaplan František Kvasnička, jednatelem měšťan Josef Prcina a pokladníkem továrník František Šerý. Do výboru byli zvoleni i další občané města, a to František Blažík a Mikoláš Raška. Členem výboru byl i občan z Horního Lidče Antonín Seidl. Stanovy byly zaslány nadřízeným úřadům dne 13. října 1869. Členové se scházeli každou neděli v městském pivovaru a tam například pořádali přednášky a četli časopisy, zejména Pokrok, Moravskou orlici, Slovana, Našince a Humoristické listy. Zde byly také konány schůzky až do jara 1870, kdy zdejší koželuh Mikoláš Raška, který byl také členem Besedy, propůjčil k účelům spolku svůj domek na náměstí č. 44, v němž po několik dalších let aktivity spolku pokračovaly.

První akcí pořádanou Besedou Dobrovský byla taneční zábava konaná v roce 1869. Zábavy byly hojně navštěvovány a staly se velmi oblíbené. Svědčí o tom skutečnost, že každým rokem bylo takových zábav pořádáno hned několik. V tomto roce byly také na popud starosty Franze Bratmanna uherskobrodským hejtmanem Mazenauerem vráceny stanovy jako závadné. Členové spolku se proto obrátili v Uherském Hradišti na poslance Moravského

zemského sněmu Dr. Františka Aloise Šroma, který spolku zaslal stanovy, které již byly místodržitelstvím schválené. Členové spolku je opsali a opětovně zaslali ke schválení, ke kterému sice stále nedocházelo, ovšem spolek mezitím dále fungoval. Z důvodu prodlevy se schválením stanov Beseda Dobrovský vyvinula horlivou činnost ve volbách do zemského sněmu. I díky tomu byl v Uherském Brodě opětovně zvolen Dr. František Alois Šrom, který pomohl spolku ke schválení stanov, které konečně přišly 1. listopadu 1870. Okamžitě poté, přesně 6. listopadu 1870, se konala první valná hromada, na níž se přihlásilo 50 občanů za členy Besedy. Vedení spolku se moc nezměnilo, předsedou zůstal starosta Jan Šuchma, jednatelem se stal lékárník František Ždichynec a pokladníkem továrník František Šerý. Spolek také pořádal různé přednášky, koncerty, výlety a stále odebíral noviny, například Orlice, Humory, Našinec a Posel z Prahy. Příspěvky Besedy byly 15 krejcarů plus dobročinnosti a spolek měl v roce 1871 66 členů.

Zajímavý vztah panoval mezi Kasinem, což byl německý čtenářský spolek založený v roce 1866, a Besedou. Představitelé Kasina, kterými byli zejména německy mluvící obyvatelé, totiž vedli hlavní germanizační snahy ve městě. To se samozřejmě nelíbilo členům Besedy.

Napětí jde dobře vidět na příkladu, který se stal v roce 1873. Beseda chtěla toho roku pořádat v místnostech Kasina svou obvyklou zábavu spojenou s hudbou a tancem, k níž místní malíř Obadal namaloval české znaky jako ozdobu na zeď. To členy Kasina přinutilo odhlasovat, že sál zapůjčí jen pod tou podmínkou, když se nebudou věšet žádné obrazy a symboly na zeď. Pod usnesením byli podepsáni továrníci Karel Gessner a Franz Bratmann. To způsobilo hlubokou roztržku mezi členy Besedy a Kasina. Vztahy mezi spolky pak byly napjaté mnoho dalších let.

I přes skutečnost, že zábavy většinou probíhaly bez potíží a jakýchkoli neshod se občas našly opravdu malicherné důvody, které akci zhatily. Například když císař František Josef I. slavil 25. jubileum od jmenování, bylo rozhodnuto, že oslava proběhne v místním pivovaře. Členům ale nechutnalo brumovské pivo a rozhodli se, že objednejí pivo napajedelské. S tím však nesouhlasil místní hostinský a tak se bohužel oslava v pivovaře nekonala.

V roce 1874 učinil lékař a člen spolku Dr. Tomsa návrh, aby se Beseda Dobrovský, spolu s místní Občanskou záložnou, přesunula do místností jeho bývalé lékárny. Tato nabídka byla přijata a spolek od této doby sídlil v nových prostorách. Ve stejném roce se stal

předsedou spolku místní notář František Wolf, který podal návrh, aby se zřídil divadelní odbor. Ovšem zřejmě kvůli malému zájmu se tak nestalo. Založení odboru se tak podařilo až v roce 1877. Hlavním strůjcem této iniciativy byl c. k. okresní adjunkt Václav Hrubý. Dne 10. října 1877 byla svolána schůze zájemců o divadlo, kteří měli vytvořit samostatný spolek s názvem „Družstvo divadelních ochotníků ve Valašských Kloboukách“. Stanovy však nebyly úředně schváleny a proto se divadlo stalo odborem Besedy Dobrovský. Do vedení odboru byl zvolen notář František Wolf jako starosta, c. k. okresní adjunkt Václav Hrubý jako ředitel, radní Antonín Zima jako pokladník a kaplan Josef Látal jako jednatel. Hned v prvních letech vyvíjeli ochotníci velmi intenzivní činnost a stali se tak nejaktivnější složkou Besedy Dobrovský. První ochotnická divadla se hrála v Brumovské ulici nebo v hostinci Antonína Škody. Později se konaly v nových místnostech Besedy na náměstí, kde se hrávalo na rozkládacím jevišti. Mezi divadelní představení, která se hrála, patřila například Raupachova truchlohra „Mlynář a jeho dítě“, dále představení s názvem „Strašidlo v ševcovské dílně“, „Rekrutýrka“, také hry od Jana Nerudy jako „Ženich z hladu“ a veselohra „Přede dveřmi“.

Divadelních představení se konalo opravdu mnoho. První návrh na zřízení spolkové knihovny padl v roce 1877. Iniciátorem návrhu byl místní učitel Kencer. Z pramenů se dozvídáme, že členové spolku začali ihned nabízet své knihy, ale návrh se bohužel z neznámých důvodů neuskutečnil. Knihovna se dočkala založení až v roce 1880 a ihned se začala rychle rozrůstat. Knihovníkem byl zpočátku P. Věrný a později historik František Peřinka. Na nákup knih přispěla například místní Občanská záložna, která věnovala příspěvek ve výši 15 zl., což rozvoji knihovny velmi pomohlo. Již v roce 1883 se tak knihovna mohla pyšnit úctyhodnými 542 knihami a o deset let později měla knih dokonce 1000. Taktéž zde byly odebírány noviny, například Orlice, Našinec, Opavský týdeník, Humer, Listy, Paleček, Světozor, Průmyslové listy, Pokrok a Česká politika. Lékař Dr. Kusala pak odebíral také Národní listy, které poté knihovně půjčoval. V roce 1881 se uskutečnila velká debata ohledně přijetí členů „Omladiny“, což byl zábavný spolek mládeže, o kterém se bohužel nedochovaly téměř žádné informace. V debatě bylo rozhodnuto, že jsou členové Omladiny vítáni, pokud se chtějí stát členy Besedy. Každý se však musel podrobit stanovám a proto musel každý svůj vstup

do spolku ohlásit vedení. V říjnu se pak uskutečnila slavnost otevření nové budovy Občanské záložny. Záložna ponechala Besedě sál a vedlejší světnici, ale vyhradila si při větších schůzích a valných hromadách propůjčení sálu. Beseda Dobrovský měla také od roku 1871 hudební odbor, který pravidelně pořádal koncerty. Jeho sbormistrem byl kloboucký mlynář Antonín Škoda. Jednou z velmi důležitých akcí, kterou hudební odbor pořádal, byl koncert houslového virtuosa Františka Ondříčka, který se uskutečnil hlavně díky místnímu učiteli hudby Hypolitu Heřmánkovi. Byla to nejodvážnější akce Besedy, a to hlavně z důvodů velkých výloh. Ke koncertu došlo 11. října 1888 a výdaje obnášely 205 zl.. I přesto, že akce skončila malým deficitem, se koncert zdařil, což bylo vidět na velkém nadšení místních obyvatel. Od roku 1906 přebral činnost hudebního odboru Besedy Dobrovský nový spolek, který nesl název Tovačovský. V srpnu roku 1899 byl přijat za člena Besedy historik František Václav Peřinka, který se ihned začal starat o spolkovou knihovnu. Významnou přednášku, která nesmí být opomenuta, měl v tomto roce významný cestovatel Emil Holub o své cestě po Africe. Další významnou akcí, bylo pořádání slovenského večera v roce 1901, jehož výsledek

byl dle zápisů skvělý. Tímto večerem mělo být dokázáno, že Morava dobře chápe své poslání v otázce vzájemnosti česko-slovenské a že záleží jen na tom, aby své bratry na Váhu a Hronu co nejvíce poznali a sblížili se s nimi. Na programu byl koncert a členka Besedy Ada Pechancová přednesla báseň „K Tatrám“ od Svatopluka Čecha. František Peřinka přednesl poměrně dlouhou projev o nynějších poměrech na Slovensku a svou řeč zakončil slovy o československé vzájemnosti. Důrazně při tom kladl posluchačům na srdce, aby podporovali slovenskou národní řeč. Členové Besedy při té příležitosti také prodávali s učitelem Marákem slovenské výšivky a knihy. Díky tomu utržili 208 K, které darovali Slovákům. V zápisech bylo také zapsáno, že se Peřinka ve svém projevu ani slovem nezmínil o tehdejších stranických poměrech. Tato akce byla důležitá také díky přítomností sólistky a koncertní pěvkyně Luisy Urbánkové a JUDr. Aloise Daňka z Uherského Hradiště. Urbánková na akci přednesla několik slovenských písní. Jak se píše v zápisech „K dokonalé platnosti však přivedla svůj hlas v přidaném čísle Mařenčině z Prodané nevěsty“. V roce 1907 se loučil se spolkem její významný člen František Peřinka, který se z Valašských Klobouk stěhoval. Bylo mu uděleno poděkování za svou

práci v Besedě, kde pracoval jako knihovník a dva roky také jako jednatel. Ke konci roku navštívili Besedu velké osobnosti. Zápisy se zmiňují o řediteli lázní v Luhačovicích Dr. Veselém, profesorech Dr. Brauerovi a Dr. Krimkovi a také významném hudebním skladateli Leoši Janáčkovi.

V Besedě byla počátkem roku 1911 zřízena čítárna, která se však neosvědčila. Prostředky na zakoupení nových knih nestačily, a to hlavně z toho důvodu, že se za půjčení nevybíral žádné poplatky. Knihovna vykazovala velké mezery, co se novějších knih týče. Z tohoto důvodu místní Občanská záložna knihovně věnovala 50 K. Taktéž byl podán návrh, aby se z přečtených knih utvořila putovní knihovna. Velké jednání se odehrávalo také ohledně placení nájmu z nové čítárny, zjistilo se, že Beseda to ze svých příjmů nezvládne. Nájemné totiž činilo 100 K, proto bylo usneseno dát z místnosti výpověď. Ze zápisů spolku Besedy Dobrovský se dozvídáme, že další léta byla, co se aktivity spolku týče, poněkud hubená. Je možné, že se tak stalo z důvodu vyostřování situace ve světě, které později vedly k 1. světové válce nebo také z důvodu, že zakládající a nejčinnější členové byli již velmi staří, popřípadě zemřeli a mladá generace neměla dostatek energie či chuti, aby

štafetu aktivního spolkového života převzala. Nejlogičtějším vysvětlením ale nejspíš bude špatná finanční situace spolku a také nové spolky ve městě, které vykazovaly dle zápisů mnohem větší aktivitu. Jednalo se například o Sokol a Pěvecký spolek Tovačovský. Spolková činnost se tak z Besedy Dobrovský přesunula do těchto nových spolků. V období války byla situace ve spolku velmi špatná, mnoho členů muselo odejít do války, kde jich také značný počet padl. Z pramenů se dozvídáme, že ve válečných letech byl uspořádán pouze malý počet akcí. Patřil mezi ně masopustní večírek a také několik divadelních představení, z nichž byl výnos věnován na dobročinné účely, což bylo ve válečné době pochopitelné. Od vypuknutí války spolek na dobročinné účely věnoval téměř 1000 K.

Každopádně spolkový život ve městě a v Besedě vůbec, byl kvůli světovým událostem dost ochromen a informace v zápisech jsou o tomto období velmi skromné. Činnost spolku začala být opět aktivnější až po ukončení války v roce 1918. V prvních letech činnosti počet členů rychle rostl, bylo to dáno tím, že spolek se vyhrazoval proti germanizačním snahám členů konkurenčního německého spolku Kasina a měl tak velkou podporu česky mluvících obyvatel.

Vrchol nastal v polovině 80. let 19. století, kdy měl spolek 115 členů. Poté začal počet pomalu klesat a v roce 1914 měl už jen 65 členů. Příčinou byly hlavně nově vzniklé spolky ve městě, které převzaly část činnosti Besedy Dobrovský. Jednalo se například o Sokol a Pěvecký spolek Tovačovský.

Jak již bylo řečeno na předchozích stranách, Klobouky se na přelomu století vymanily z německého područí. Se vzrůstajícím národním probuzením šla ruku v ruce spolková činnost. V té době vzniklo ve městě několik důležitých organizací, které sehrály v následujících desetiletích stěžejní roli ve společenském životě občanů. Byly to Tělocvičná jednota Sokol, Pěvecký spolek Tovačovský, Okresní hospodářský spolek a Sbor dobrovolných hasičů. Nejširší spektrum činností měla mládež v Sokole. Sokol působil v oblasti sportu, výchovy i divadla. V posledně jmenované činnosti soutěžil ve městě s Besedou Dobrovský, která se také věnovala dramatickému umění. I ve školách se nacvičovaly divadelní hry. Začátek války zastavil slibně se rozvíjející kulturní život. Muži odcházeli na vojnu, proto zde byl nedostatek mladých lidí, kteří by tuto činnost mohli rozvíjet.

Naštěstí byl demografický vývoj v naší oblasti příznivý i po čas války, takže v jejím průběhu

dospívalo mnoho mladých lidí, kteří se aspoň v omezené míře pokoušeli o kulturu na Valašsku. Už v roce 1916 začali mezi sebou družbu studenti brněnských, kroměřížských, uherskobrodských, klobouckých a valašskomeziříčských středních škol. Zábava byla kvůli válce samozřejmě omezená, a tak došlo na besedy se zpěvem regionálních písní a túry do širokého okolí. Později se dostalo i na veřejné akce. V roce 1917 brněnská skupina studentů společně s místními sehrála Klicperovu frašku Divotvorný klobouk. Hru režíroval učitel Jan Fiček. Tímto prvním vystoupením začala kloboucká veřejnost vnímat, že se ve městě utvořil nový aktivní kroužek. Představení se u občanů setkalo s velkým úspěchem, což podpořilo jejich chuť do další tvorby a o letních prázdninách sehráli veselohru s názvem Klub mládenců. Ve čtvrtém roce války přicházely pozitivní zprávy o tom, že se v bojích schyluje ke konci a Rakousko-Uhersko skomírá. Na tyto zprávy reagovali i kloboučtí studenti a nacvičili vlastenecké drama Pasekáři. Představení se stalo znova úspěšným, jelikož účast byla velká a čistý zisk činil 974 K 70 h.

Společenský život nastartovaný v posledních dvou letech války nepatřil mezi krátkodobé akce. Ve městě se v tomto směru rozvinula

dlouholetá tradice, což ukázala následující dvě desetiletí. Jedním z hlavních důvodů dlouhodobého trvání studentského kroužku se stal fakt, že hned od začátku nebyla zapojována pouze mládež z řad studentů, ale také mládež pracující. Navíc se vrátili studenti, kteří museli narukovat. Díky tomu měl spolek širokou základnu a mohl realizovat složitější hry, které vyžadovaly náročné přípravy.

Zmiňované okolnosti přispěly v roce 1919 k organizačnímu sjednocení. Zájmový kroužek si dal oficiální název Sdružení studentů a jejich přátel - Jánošík. Kroužek působil jako volné sdružení studentů bez stanov a politických názorů. Pod výše uvedeným názvem fungoval až do roku 1924, potom se přejmenoval na Kroužek studentů a jejich přátel a existoval dalších sedmnáct let.

Hlavní náplní Jánošíka byla organizace tanečních zábav, divadelních her, silvestrovských večírků, turistických vycházek a také činnost vzdělávací. Členové se scházeli v čítárně Besedy Dobrovský. Zde se konaly i jejich vzdělávací přednášky. Za poplatek a uhrazení režijních výloh zapůjčovala Beseda Dobrovský studentům také sál a jeviště. Z pramenů je patrné, že mezi spolky Sokol, Beseda Dobrovský a Jánošík sice existovala rivalita, zároveň si však vypomáhaly a vše se odehrávalo

v duchu fair play. Jako příklad můžeme uvést situaci, kdy sokolové rekonstruovali cvičiště a oprav se účastnily i výše jmenované organizace. Co se týká samotné organizace a pravidelnosti jednotlivých představení, hrávala se vždy o letních prázdninách a Velikonocích. Často se stávalo, že divadelní hru vybral a připravil spřátelený spolek z Brna a v Kloboukách se během tří zkoušek nacvičila společná souhra. Na repertoáru byly hry našich velikánů, například Mahenova Ulička odvahy, Nerudova Prodaná láska nebo Šamberkovo Jedenácté přikázání. O přestávkách hrávali učitelé Eduard Marák a Hypolit Heřmánek na piáno. Silvestrovské večírky, které pořádal Jánošík, měly následovnou podobu. Program zahajovala jednoaktovka, po ní přišly na řadu humorně laděné výstupy s tematikou skutečných příhod, které se odehrály přímo na Valašsku. Následovaly různé kuplety, písničky Karla Hašlera a scénky ze studentského kabaretu Červená sedma. Obecně lze říct, že program se podobal novinkám z pražských a brněnských kabaretních scén. Další formou společenského života byly taneční zábavy. Kromě Silvestra a večerů po divadle se tančilo při odpoledních čajích, které se uskutečnily několikrát během prázdnin. Jiná možnost k tanci se naskytl při plese, který

vždy v lednu pořádali místní studenti. Vedle kolových tanců se na plese tančily francouzská a česká čtverylka a česká beseda. Kulturně vzdělávací akce figurovaly v činnosti Jánošíka především v prvních letech po založení.

Spočívaly v pořádání osvětových přednášek na historická a aktuální témata doby: Husitské hnutí, O elektrizaci kraje, O vznikání světů, Osídlení našich zemí. V rámci vzdělávací činnosti se kloboučtí obyvatelé mohli učit také francouzštině, a tak i kloboučtí učitelé měli podíl na skutečnosti, že právě pedagogové se stali v dobách první republiky hlavními šířiteli osvětové činnosti. Tento jev neměl obdobu v žádné z okolních zemí, protože v Československu hovoří údaje o tom, že osvětovou činnost v naší vlasti tvořili učitelé až z 80%. A co se týká klobouckého Jánošíka, stal se ve městě a v širokém okolí symbolem dobré zábavy a dlouhá léta přitahoval velkou část mladé generace. V roce 1924, kdy se také kroužek přejmenoval, už čítal šedesát mladých lidí.

Při Jánošíkovi se vytvořila skautská družina a sportovní kroužek. Organizoval je městský lékař Jan Stejskal. Kloboucká mládež díky němu poznala skauting a nové sporty. Seznámil je s odbíjenou, házenou a některými lehkootletickými disciplínami. Postupně

vzniklo ve skautské družině několik sportovních oddílů, z nichž bylo nejpopulárnější volejbalové družstvo. Hlavním zájmem Skautské družiny byl sport, proto došlo v roce 1924 k zániku skautingu a spolek se transformoval na sportovní kroužek. Z historických zápisů zjišťujeme, že Kroužek studentů a jejich přátel fungoval ještě ve druhé polovině třicátých let a stal se řádným spolkem se schválenými stanovami. Pokud se tedy podíváme na základ veřejné studentské činnosti v první třetině dvacátého století, můžeme říct, že hnacím motorem národní aktivity byla idea samostatného československého státu, myšlenky T. G. Masaryka a díla vlastenecky založených spisovatelů a básníků. Akce studentů byly spontánní, starší generace na ně neměla žádný vliv a hlavně byly to akce nepolitické. Město bylo kvůli své špatné dopravní situaci v nedostatečném spojení se zbytkem republiky, a tak spřátelené studentské spolky, které sem přijížděly z Brna i z Prahy, přinesly nové myšlenky, nápady a především „nového ducha“, čehož si místní vážili a vždy je zde rádi vítali. Dnes už je jasné, že tato první poválečná generace mladých lidí položila základ pestrého společenského života na

Valašskokloboucku, který přečkal několik režimů a v plné síle jej můžeme vidět i dnes.

Výtažek z bakalářské práce Ondřeje Hrabiny

Závěrem

Po nastudování historie znovuotevřených prostor restaurace, potažmo celé budovy, jsme s pokorou a hrдостí ponechali název našeho podniku „Beseda“.

V současné době se nám již podařilo pozvednout kulturu stravování, především díky umu našich kuchařek, vrátit našemu národnímu moku jeho chutě, okleštěné dobou pasterizace a velkovýroby europiv a to zase za přispění mnoha řemeslných pivovarů z blízka i dále.

Snahou další bude organizovat kulturní akce jako hudební projekce, divadelní představení, promítání a přednášky, výstavy malířů i fotografů na zdech naší restaurace a mnoho dalších akcí. Vyzývám tímto místní i přespolní umělce o zapojení se do realizování kulturních projektů k potěšení nás všech! Jsem přesvědčen, že spokojenost, vzdělanost a vyspělost společnosti přispívá ke kvalitě života v naší zemi a tomu budu moc rád dávat svou sílu.

Nakonec bych znovu poděkoval všem, kdo nám jakkoliv pomáhají s chodem a obnovou Besedy. Nebudu konkrétně jmenovat, jelikož je vás mnoho a nerad bych na někoho zapomněl. Toto místo a myšlenka prostě musí žít dál!

Filip Brandštetr a tým Besedy

Kontakt :

Tel.: 775 669 771

Email: beseda.vk@seznam.cz

UnderSupervisionOfAlbertBreweryCrew@CultureRules
BeerBellyPlace@AntiStresLocation@MusikGarden@BeerFamily@Stat1AzylZone